

#28M

Dia Internacional d'Acció per la SALUT de les DONES

Per una salut en el treball *amb* PERSPECTIVA DE GÈNERE

Les desigualtats socials de gènere també es manifesten en el treball

EL TREBALL ENS FA EMMALALTIR DE MANERA DESIGUAL

Les desigualtats socials de gènere no es queden fora dels centres de treball; s'hi filtren i determinen qui s'accidenta i qui s'emmalalteix. L'actual divisió sexual del treball ens exposa a riscos radicalment diferents a les dones i als homes.

Mentre que a ells se'ls exposa als riscos de seguretat en la construcció o la indústria, a nosaltres se'ns confina als serveis, la neteja, l'educació i l'àmbit sanitari i socio-sanitari. Nosaltres carreguem amb els riscos ergonòmics i psicosocials.

Nosaltres ocupem els llocs on se'ns exigeix, de manera invisible, amagar les nostres emocions mentre absorbim les de la resta.

REBUTGEM: l'estructura que ens violenta i precaritz

Ja hi ha prou de normalitzar la precarietat com a destí femení! ENS REBEL·LEM contra:

- La segregació vertical: aqueixa piràmide invisible que ens manté en la base, en llocs d'execució en els quals l'exposició als riscos psicosocials és més prevalent, on ens falta influència, on no hi ha possibilitats de desenvolupament, on no controlem els nostres temps i on abunda la inseguretat laboral.

La trampa de la temporalitat: rebutgem els contractes de molt curta duració i les jornades a temps parcial no desitjades. La precarietat laboral no és només una dada econòmica, sinó un potent factor de risc psicosocial que erosiona els pilars bàsics de la cohesió social i el benestar individual.

El conflicte treball i vida: és un risc psicosocial que fa referència a les conseqüències del treball sobre la vida personal i familiar, i que està determinat per l'augment de la càrrega de treball i per la necessitat de donar resposta a les exigències sincròniques de l'àmbit laboral i de l'àmbit domèstic i familiar. Ens neguem a acceptar que les exigències del mercat continuen ignorant les necessitats i realitats de les dones. El disseny actual del treball espren el nostre temps i la nostra salut amb càrregues excessives, ritmes asfixiants i una ordenació de la jornada que la fa incompatible amb el dret a cuidar i a ser cuidades.

- Les violències: l'assetjament sexual i per raó de sexe no són casos aïllats ni problemes individuals. Són el símptoma d'organitzacions disfuncionals que, a través de l'arbitrarietat, la pressió i l'aïllament, generen el caldo de cultiu per a l'abús de poder i afavoreixen l'aparició de conductes violentes o d'assetjament.

DENUNCIEM: la bretxa en la salut i l'anestèsia social

La desigualtat laboral té un cost directe que paguem les dones amb els nostres cossos i les nostres ments. La major exposició de les dones als factors de RISC PSICOSOCIAL es tradueix en una bretxa de salut alarmant i inacceptable:

- Ansietat i depressió: els trastorns d'ansietat afecten el doble de dones (14 %) que d'homes (7 %). La depressió ens colpeja a nosaltres en un

9,2 % davant d'un 4 % dels homes. En termes crònics, l'ansietat la pateix 1 de cada 12 dones davant d'1 de cada 28 homes.

- La resposta és la medicalització davant els problemes de salut mental: denunciem que el sistema preferisca més medicalitzar les treballadores abans que canviar les seues condicions de treball. El consum d'antidepressius, ansiolítics i hipnòtics és el doble en dones (entre 1,5 i 3 vegades més). Una de cada 7 dones recorre a tranquil·litzants per a suportar el dia a dia.

EXIGIM: una prevenció real i estructural

La pràctica preventiva no pot ser cega al gènere. Fins ara s'han infravalorat, ignorat i subestimat sistemàticament els riscos que patim les dones, en enfocar-se quasi en exclusiva en els riscos de seguretat tradicionals dels sectors masculinitzats. La falta d'inclusió dels factors de gènere és el major dèficit de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals (LPRL).

Per tot això, els governs i les empreses han d'actuar ja sobre l'origen del problema: L'ORGANITZACIÓ DEL TREBALL.

- Modificar els aspectes nocius de l'organització del treball: exigim que es complisca la LPRL i s'adapte de veritat el treball a la persona, canviant els ritmes, els horaris i les càrregues que ens emmalalteixen.
- Erradicar la precarietat: dissenyar llocs estables, amb salaris dignes i control sobre el temps propi.
- Fomentar la corresponsabilitat: desmantellar la cultura organitzacional que ignora que les treballadores també tenen vides que atendre fora dels murs de l'empresa.

La salut laboral amb perspectiva de gènere no és una opció, no és un extra i no és un favor: és una obligació legal i un requisit indispensable per a aconseguir una societat justa, equitativa i vertaderament saludable.